

lediget, at der er kommen talrige Andragender til Ministeriet om, at der paa dette Sted maatte blive oprettet en ny Redningsstation. Der er nemlig i Løbet af de sidste 10 Aar paa den heromhandlede, forholdsvis korte Kyststrækning indtruffet ialt 29 Strandinger, ved hvilke 36 Mennesker have tilsat Livet, og det er i de Forhører, der i Anledning af disse Strandingstilfælde ere optagne, paa det Bestemteste udtalt, at dersom Redningsapparater itide havde kunnet ankomme til Stedet, vilde der have været al Sandsynlighed for, at disse Forulykkede vilde kunne have været reddede. Det har navnlig været Tilfældet sidste Efteraar, at et Skib strandede der, hvorved 4 Mennesker tilfattede Livet, som utvivlsomt vilde kunne have været reddede, dersom det havde været muligt til rette Tid at bringe Redningsbaaden til Stedet; men naaget der var sendt Bud efter den, længe før Skibet strandede, fordi man fra Kysten frygtede, at en Stranding vilde stee, kunde den dog, skjøndt Strandingen forefaldt Kl. 10 om Formiddagen, ikke naae til Strandingsstedet før Kl. 2 om Eftermiddagen, og da var Søen i saa stærk Bevægelse, at de Forsøg, der gjordes, vare forgjæves. Desuden faldt Nørket paa, og næste Morgen viste det sig, at Skibet var slaaget ishykker, hvorved, som sagt, 4 Mennesker havde tilsat Livet. Paa Grund af disse Omstændigheder har jeg antaget, at Regjeringen burde forelægge det høie Thing et Forslag til en Stations Oprettelse paa det nævnte Sted, og da Hans Majestæt har bifaldet dette, er det ifølge Hans Befaling jeg herved har den Ære at forelægge det høie Thing nærværende Lovudkast. De Omkostninger, der ville være forbundne med Anlæget af en saadan Redningsstation, ville andrage circa 2,850 Rbd. een Gang for alle og en aarlig forøget Udgift af circa 460 Rbd.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovudkast vilde blive omdeelte til de Herrer Medlemmer.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: Anden og sidste Behandling af Statsrevisorernes Beretning til Rigsdagen om Statsregnskabet for Finants-

aa ret 1862—63. (Første Behandling findes i Tid. Sp. 2646 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet; Sagen i dens Heelhed fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Beslutninger af Folkethinget for dets Vedkommende i Henhold til Grundlovens § 53 og med Hensyn til Kongerigets Regnskab for Finantsaaret 1862—63 (see Tillæg A. Sp. 2013 ff.), efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre dem oplæse, under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 56 St.

Beslutningerne gaae nu til Landstthinget.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Fortsættelse af anden Behandling af „Udkast til Lov om Krigsskat for Finantsaaret 1865—66“, og da navnlig til Behandlingen af det første Afsnit, der omfatter Lovudkastets 5 første Paragrapher med de dertil hørende Endrings- og Underændringsforslag.

Møller: Det er kun ganske faa Ord, jeg vil tillade mig at udtale, for at støtte det Mindretalsforslag, der i Udvalget er fremkommet om, at Fordelingen af Krigsskatten blandt Communerne skal stee saaledes, at Halvdelen lignes efter Hartkornet. Jeg troer nemlig med den ærede Forslagsstiller, at det vil være for stort et Spring nu strax at gaae til kun at ligne en Trediedeel paa Hartkornet. Det er overalt paa Landet Tilfældet, at man lægger Hartkornet til Grund for Beskatningen, i alt Fald for Statskatter, alle Forhold ere indrettede derefter, og jeg troer derfor det er altfor pludselig, naar vi nu fravige denne Regel i høiere Grad, end ved at ligne Halvdelen af Skatten paa Hartkornet. Jeg troer ikke, det vil blive hensigtsmæssigt, og det er vist ogsaa et stort Spørgsmaal, om det vilde være rigtigt. Naar man taler om en Indkomsskat, der dog i det Væsentlige er en reen personlig Skat, kunde det maaskee synes, at man ikke kan sige, at Folketallet er en usikker Norm at fordele